

Самонадеяната слугиня.

Елена бѣше много способна въ всички домашни работи. Това я направи извънредно самонадеяна, и тя имаше високо мнение за себе си.

Нейната майка ѝ намѣри служба при една богата чифликчийка. Елена се сбогува съ своитѣ, взе си необходимитѣ дрехи и тръгна да заеме службата. Изпрати я майка ѝ. На раздѣла, майката каза:

— Щерко, всѣки день моли Бога да те направи щастлива и да те благослови въ твоето служене!

— О, майко, азъ не се страхувамъ! — отговори Елена. — Азъ се надѣвамъ на себе си, на моята похватностъ и на моето умѣние.

Обаче, още отъ първата сутринъ се случиха съ Елена нежелателни нѣща.

Тя искаше да запали огъня. Половинъ часъ чукà напраздно огнивото. И се принуди да отиде у съседката да иска огънь. Като се върна, тя се подхлъзна, падна и разсипа огъня по пода на кухнята. Тази случка ѝ донесе първото смѣряне. Елена се помъчи да се оправдае: че чехлитѣ ѝ били нови, че подътъ билъ хлъзгавъ.

Следъ това, младата слугиня бѣ натоварена да отиде да вземе отъ плѣвника една малка кошница, пълна съ яйца. Въ момента, когато тя я вземаше, една мишка, която се бѣше скрила въ кошницата, скочи срещу Елена. Елена се

уплаши, кошницата ѝ избѣга отъ ржката и ето, че всичкитѣ яйца паднаха и се счупиха. Чифликчийката, която бѣше вече въ лошо настроение отъ станалата случка съ огъня, обърна този пѣтъ малко внимание на оправданията на младото момиче и го гълча много по-строго отъ първия пѣтъ.

Малко по-късно Елена носѣше на глава единъ глинень сѣдъ съ млѣко, който току що бѣ взела отъ кошарата и го държеше съ най-голѣма предпазливостъ. Единъ голѣмъ кжсъ ледъ се откъсна отъ покрива, падна върху сѣда и го направи на парчета. Когато младото момиче, цѣло полѣно съ млѣко, влѣзе въ стаята, чифликчийката се отнесе така, че не му позволи да произнесе даже една дума и го изпѣди въ сѣщия моментъ, като неспособно и глупаво.

Елена се завърна вкѣщи съвсемъ смутена и съ очи потопени въ сълзи.

Като разказа всичко случило се съ нея, майка ѝ ѝ рече:

— Сега ти виждашъ, колко е необходимо да искаме отъ Бога да ни помага всѣкога и въ всичко, което правимъ. Хиляди малки нѣща ние не забелязваме и не предвиждаме. А Богъ ги знае и може да направи, та тѣ да не ни станатъ вредни, но да се обърнатъ въ наша полза!

Отъ френски:
Ангелина П. Бързакова.